

den største Interesse i, at det Anlæg fremmes.

Ludvig Reventlow: Jeg har en Fornemmelse af, at hvis denne første Behandling trækker ud over Mødet i Dag, turde det være nogle Dage, inden vi blive færdige med Behandlingen, der vilde maa-ske komme andre Sager paa Dagsordenen, saa denne Sag trak i Langdrag, og det kunde gøre det umuligt at føre dette Lovforslag igennem i Aar. Da jeg er en Ven af denne Sag, vil jeg ikke gerne være med til at trække Forhandlingen i Langdrag. Jeg vil ikke gerne have paa min Samvit-tighed, at Sagen ikke skulde komme igen-nem, fordi der tales for meget om den. Jeg skal derfor fatte mig meget kort.

Det er mig en Glæde at udtale, at jeg er enig med den højtærede Minister i de Anskuelser, han gjorde gældende an-gaaende Nødvendigheden af en fast For-bindelse mellem Sjælland og Falster, og den højtærede Ministers Grunde kan jeg ogsaa slutte mig til. Der er faktisk delte Meninger om Sagen, men jeg kan ikke forstaa, at andre kunne mene, at det ikke skulde være nødvendigt netop i dette Øjeblik at etablere en fast Forbindelse. Trafikken ved Masnedø—Orehoved er for stor til de Midler, der ere til at besørge den. Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det ogsaa, at Trafikken baade for Gods- og Persontrafikkens Vedkom-mende er i stadig Stigen. Det er vel sandt, at Persontrafikken paa Routen Gedser—Warnemünde i det sidste Aar er faldet en Ubetydelighed, men Godstrafik-ken er stegen meget betydeligt, og paa Routen Masnedø—Orehoved er baade Per-son- og Godstrafikken stegen meget be-tydeligt hvert eneste Aar siden 1898—99, og jeg er overbevist om, at det ogsaa saa-ledes vil blive ved i Fremtiden. Routen er overbebyrdet, og det er derfor nødven-digt at træffe Foranstaltninger til en For-bedring. Man kunde i den Henseende tænke paa at bygge nye Færgelejer og nye Færger, men det vilde blive en ret bekoste-elig Historie og dog ikke tilfredsstillende Trafikken. Den eneste Udvej er at skaffe en fast Forbindelse ved en Bro eller en Tun-nel. Baade ved de Undersøgelser, der bleve gjorte i Fjor, og dem, der ere bleve gjorte i Aar, har det vist sig, at en Tunnel vil blive uforholdsmæssig dyr; der er der-fer ingen anden Udvej end en Broforbin-delse. Derved opnaas alle de Goder, som i Øjeblikket ere nødvendige for Trafikken her. Vi ville da med Held kunne optage

Konkurrencen med den Route, Svenskerne have etableret for nyligt mellem Sassnitz og Trelleborg. Vi kunne føre Trafikken fra en stor Del af Skandinavien og tillige lette Trafikken for de indenlandske Varer. Jeg kan ikke se rettere, end at vi ere nødte til at gøre dette af Hensyn baade til Forholdene til Udlandet og til Forhol-det indenfor vort eget Lands Grænser.

Naar det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) siger, at denne Bane fra København Syd paa er den mest begunstigede Bane i Danmark, skyder han meget over Maalet. Den er paa ingen Maade gunstigere stillet end de fleste an-dre Baner, og man maa desuden huske, at den har en stor Opgave at udføre, som den under de forhaandenværende Forhold i Virkeligheden ikke kan udføre. Der lig-ger Provinsen Lolland—Falster Syd for det aabne Vand mellem Sjælland og Fal-ster. Vi ere tvungne til at føre saa godt som alle vore Varer med denne Bane. Kommer der en Isvinter, kan den standse Trafikken i lang Tid for os. Det er op-lyst, at i Tiaaret 1887—96 har Trafikken mellem Masnedø og Orehoved været stand-set 148 Dage, altsaa omtrent 10 Dage om Aaret. I Regelen ere disse Dage fort-løbende. Det er ikke saaledes, at Tra-fikken standser en Dag og kommer i Gang den næste, men standser den paa Grund af Is, kan den være standset 10—20 Dage, og hvad det vil betyde for os ikke at kunne faa vort Smør og vore letfordær-velige Varer over Landegrænsen i 10—20 Dage, ville de Herrer Jyder, som have den lette Forbindelse til England, kunne forstaa, naar de tænke derover. Vi ere i den Henseende ugunstigere stillede end nogen anden Provins i Landet, langt ugun-stigere stillede end Jyderne med deres gunstige Forbindelse med det Sted, hvor Markedet er for de danske Landbrugs-produkter. Ogsaa af den Grund vil jeg anbefale at se med Velvillie paa For-slaget.

Ogsaa den højtærede Ministers Ud-talelser om den økonomiske Side af Sagen kan jeg ganske slutte mig til. Jeg har fremført noget lignende, vistnok i Fjor, og jeg er overbevist om, at de Beregnin-ger, der ere gjorte, ville holde Stik, over-bevist om, at denne Foranstaltning, om den end medfører en øjeblikkelig ret stor Ud-gift, i Virkeligheden er en fordelagtig Pen-geanbringelse, en Pengeanbringelse, som giver større Rente, end Staten, jeg havde nær sagt, nogenSinde ellers kan faa af sine Penge. Saa-ledes vil det være ikke blot, hvis Forhol-